

Jutro nad Ozrenom 2017

Balkanska posla

Andrej Kokot

Olabavi tu verigu, druže stari.
Nekad smo zajedno znali
kamena s ramena bacati
i zatim ovce izgubljene tražiti
po planinama radosnim mladosti naše.

Nekad si raki je popiti znao
krmaču uplašenu loveći padao.
I deve zapanjivao izza uglova seoskih
ruku nemirnih, pogleda drskih
u bezakonju mladosti pravila lepršavih.

Kad nije bilo, za sve je bilo dosta i više
Ali ne! Ti si tražio - gde nema kiše,
blato drukčije na ulicama gradova
i birtije pune strašnih gadova
i pravila nova od mastila i slova.

Kako sad da te nađem kroz zidove grada
oko tebe značajnog za narod jadan do jada.
Zar ne vidiš kako seljak seljačina postade?
Za tebe više nema nade:
postao si, druže stari, predsednik vlade.